

MŪSU LIETUVA

LKA

NR.34 (1823) SEMANÁRIO 1983 RUGSĖJO-SETEMBRO 1 D. - Cr\$. 120,00 - Rua Juatindiba, 28 - Caixa Postal 4421 - 01000 SÃO PAULO, Tel. 273-0338

JAV-ės PAKARTOTINAI PATVIRTINA ESTIJOS, LATVIJOS IR LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS PRIPAŽINIMĄ

Š. m. rugpiūčio 4 d. gautas iš JAV atstovės Jungtinėms Tautoms, ambasadorės Jeane J. Kirkpatrick sekantis pareiškimas:

Jungtinių Amerikos Valstybių nuolatinė atstovė Jungtinėms Tautoms, Jeane J. Kirkpatrick liepos 29 d. įteikė Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui, Javier Perez de Cuellar prezidento Reagano pareiškimą, padarytą trijų Pabaltijo valstybių — Estijos, Latvijos ir Lietuvos — nepriklausomybės pripažinimo sukaktuvių proga. Ji paprašė, kad šis pareiškimas būtų laikomas oficialiu dokumentu Jungtinių Tautų Visuotinio Susirinkimo, ir būtų paskleistas. 38-sis Visuotinis Susirinkimas svarstys tautų apsisprendimo svarbą ir skubų nepriklausomybės suteikimą. Seka prezidento Reagano pareiškimas:

1983 m. liepos 26-tą mes atžymiame Jungtinių Amerikos Valstybių suteikto trijų Pabaltijo respublikų — Lietuvos, Latvijos ir Estijos nepriklausomybės de jure pripažinimo 61-ias metines. Kiekviena iš tų valstybių buvo pilnateise Tautų Sąjungos narė ir jos buvo pasirašiusios nepuolimo sutartis ir Sovietų Sąjunga. Tačiau daugiau kaip prieš keturiasdešimt metų visos trys šalys buvo smurtu įjungtos į Sovietų Sąjungą. Tai įvyko gėdingo Molotovo-Ribbentropo Pakto, kuris padalino Rytinę Europą į Nacių ir Sovietų įtakos sferas, pasėkoje.

Tęsdama neteisėtą Pabaltijo valstybių okupaciją pagal Molotovo-Ribbentropo Pakto nuostatus, Sovietų Sąjunga pažeidžia tarptautinę teisę, ypač teisę apsispręsti, kaip nustatyta Jungtinių Tautų Chartoje ir vėlesniuose Visuotinių Susirinkimų nutarimuose. Visuotinio Susirinkimo rezoliucija 1541 apsisprendimo klausimu nustato, kad nuosprendis įjungti į kitą valstybę "turėtų įvykti tik tų teritorijų gyventojams laisvai išreiškus savo pageidavimus, ir pilnai įsisamoningai, kaip reikiama statuso pakeitimas; o jų pageidavimai turėtų būti išreikšti jiems būnant pilnai informuotiems, bešališkai pravesto demokratinio proceso būdu, kuris remiasi visuotiniu pilnamečių balsavimu". Užtuot respektavusi tokį demokratinį procesą, Sovietų Sąjunga brutalia jėga įjungė tris Pabaltijo valstybes į savo imperiją.

Skautai, pasiruošę paradiniam žygiui sukaktuvinėje stovykloje prie Auroros Kanadoje
Nuotr. J. Tamulaičio

1940 metais Sovietų Sąjunga įsiveržė, okupavo ir aneksavo Pabaltijo valstybes, ir ėmėsi žiaurios sovietizacijos politikos. Po to, per vieną teroro naktį 1941 metų birželio mėnesio 14-tą dieną Sovietai ištrėmė labai daug pabaltiečių į Gulago lagerius, kur daugelis jų žuvo.

Nacių okupacijai Pabaltijo valstybėse pasibaigus, Sovietai vėl įsiveržė į Pabaltijo valstybes ir vėl įsitvirtino žudynėmis, priespauda ir naujais masiniais trėmimais. Tarp 1944 ir 1949 metų, apie 600.000 pabaltiečių iš bendro keturių milijonų su viršum gyventojų skaičiaus — buvo ištrėmti į Sibirą. Pasipriešinimas sovietinei okupacijai užtruko iki 1952 metų — aštuonerius metus po raudonosios armijos įžengimo.

Nuo to laiko Sovietai sąmoningai vykdė prievartinio rusinimo politiką, siekdami nutautinti Pabaltijo valstybes. Pabaltijo tautų religinis, kultūrinis ir istorinis paveldėjimas buvo niekinamas ir slopinamas. Nepaisant to, Sovietų Sąjungai nepavyko smurtu priversti pabaltiečių priimti jiems svetimą gyvenimą pagrįstą totalitariniu dominavimu.

Šiandien Pabaltijo tautos ir toliau tęsia kovą dėl laisvės ir teisės apsispręsti. Plačiai iškilo disidentiniai sąjūdžiai reikalaujantys tautinių, politinių ir religinių teisių. Lietuvoje, pavyzdžiui, kur nuolat platinami penkiolika pogrindžio leidinių, neseniai 148.000 gyventojų pasiuntė protesto

peticiją Maskvai — tai negirdėtas skaičius bet kurioje kitoje Sovietų kontroliuojamoje srityje. Yra būdinga, kad į šias pastangas atgauti Pabaltijo laisvę, Sovietai atsako pabaltiečių tautinių teisių paneigimu bei šių narsių lietuvių, latvių ir estų įkalinimu, ištrėmimu ar uždarymu į psichiatrines ligonines.

Amerikiečiai pritaria teisingiems Pabaltijo tautų valstybinės nepriklausomybės siekiams. Mes negalim likti nebyliais kai Sovietų Sąjungos vyriausybė pakartotinai atsisako leisti šioms tautoms būti laisvoms. Mes remiame jų teisę apspręsti savo pačių valstybinį likimą, teisę įrašyti Helsinkio Deklaracijoje, kuri teigia, kad "visos tautos visuomet turi teisę, visiškai laisvai, kada ir kaip jos pačios nori, be išorinio kišimosi, apspręsti savo vidinę ir išorinę politinę padėtį ir siekti tokios politinės, ūkinės, visuomeninės ir kultūrinės raidos kokios jos pačios pageidauja".

Dėl šios priežasties, Jungtinių Amerikos Valstybių vyriausybė niekad nepripažino Pabaltijo valstybių įjungimo į Sovietų Sąjungą, ir to nedarys ateityje.

Šia proga mes norime patvirtinti šią mūsų politiką paminėdami 1922-ais metais paskelbto trijų Pabaltijo respublikų pripažinimą. Tai darydami mes pabrėžiame savo besitęsiantį įsipareigojimą Jungtinių Tautų Chartos principams ir tikslams, ir taikai bei laisvei pasaulyje.

SEMANARIO

MŪSU
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 5.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 10.000,00

Užvojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$. 400,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS ardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 120,00

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 8.000,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 58

KUN. ALFONSO SVARINSKO
TEISMAS

(tesinys iš praeito nr.)

Visi liudininkai kalbėjo labai tyliai, todėl salėje esantiems buvo sunku ką nors išgirsti. Nors liudininkai ir prokuroras nesugebėjo proceso metu pateikti nė vienos antitarybinės frazės iš kun. Alf. SVARINSKO pamokslų, nes tokiais buvo palaikyti tik išsireiškimai: "visi kovokime už dvasinį Lietuvos atgimimą"; "Bažnyčiai Lietuvoje surištos rankos ir kojos" (kun. Alf. SVARINSKAS kalbėjo apie tai, kad uždraustas religijos mokymas), teismas nustatė, kad kun. Alf. SVARINSKAS kurstė tikinčiuosius prieš tarybinę valdžią, skatino nesilaikyti įstatymų ir šaukė tiesiog į atvirą kovą prieš tarybinę valdžią...

Iš kun. Alf. SVARINSKO palankių liudininkų buvo pakviestas tik kun. Sigitas TAMKEVIČIUS.

"Liudininku būti iš esmės negaliu. Tai pasityčiojimas iš manęs, kunigui būti liudininku prieš kunigą. Aš galiu būti tik kaltinamasis ir sėdėti greta kun. Alf. SVARINSKO. Ir tai man būtų garbė. Nepaisant šių motyvų esu pasiruošęs pateikti teismui vertingos informacijos apie kun. Alf. SVARINSKO asmenį ir veiklą," - kalbėjo kun. Sig. TAMKEVIČIUS. Apie kun. Alf. SVARINSKO veiklą galiu paliudyti, kad jis veikė viešai: TTGKK veikla pilnai suderinama su TSRS Konstitucija, Helsinkio nutarimais ir visuotine žmogaus teisių deklaracija. Be to, ji buvo naudinga ne tik tikintiesiems, bet ir tarybinei vyriausybei ta prasme, kad ji gavo daug informacijos apie tikinčiųjų skriaudas, įstatymų pažeidimus.

"Kas jums davė moralinę teisę spręsti, kur yra įstatymų pažeidimai?" - pertraukė liudininką teisėjas. Į tai kun. S. TAMKEVIČIUS paaiškino, jog kiekvienas žmogus turi protą ir sąžinę, kas įgalina jį atskirti teisingumą nuo blogio. Be to, - tęsė kun. S. TAMKEVIČIUS, - visa tikinčioji liaudis pritaria komiteto veiklai ir beveik

visi Lietuvos kunigai ir vysk. Vincentas SLADKEVIČIUS pasirašė už kun. Alf. SVARINSKĄ, jį teigiamai charakterizuodami ir reikalaudami išteisinimo; tūkstančiai tikinčiųjų (apie 55.000 - red.) kreipėsi į tarybinę vyriausybę, prašydami nutraukti kun. Alf. SVARINSKO bylą. TTGKK tarybinės valdžios nebuvo oficialiai užregistruotos. Čia įsiterpė prokuroras BAKUČIONIS: "Jūs ir Alf. SVARINSKAS buvote oficialiai įspėti LTSR prokuratūroje"; - "Nemanau, kad tai buvo oficialus įspėjimas, kadangi jo negavau raštiškai", - atsakė kun. S. TAMKEVIČIUS.

Negalima kaltinti kun. Alf. SVARINSKO šmeižtų ir prasimanymų platinimu, nes jis visur sakė tiesą, ir tik tiesą, o jei toji tiesa kažkam akis bado, ne kun. Alf. SVARINSKO kaltė. Tokia tauri asmenybė negalėjo padaryti nusikaltimo, ginti tikinčiųjų teises be nusikaltimo: pasirašyti po savo parodymais kun. S. TAMKEVIČIUS atsisakė, motyvuodamas, kad kun. Alf. SVARINSKO draugai kunigai ir tikintieji neįleidžiami į viešą teismo procesą, o turi šalti gatvėje už 200 m. nuo teismo, be to, apie 20 iš jų milicininkų sulaukyti gatvėje buvo

nuvežti į Pirčiupio miškus... Paduros žmogus taip nesielgia net su bloga kate, kalbėjo kun. S. TAMKEVIČIUS (Liudijimas pasakotas).

Po liudininkų apklausos buvo nagrinėjami raštu pateikti neatvykusių liudininkų parodymai, TTGKK dokumentai. Ypač pavojingais ir šmeižikiškais teismas laikė TTGKK pareiškimą Junesko organizacijai apie tikinčiųjų vaikų padėtį Lietuvoje ir dokumentą Nr. 5, kurį pasirašė 522 kunigai. "Kun. Alf. SVARINSKAS ir jo bendrai sukurstė kunigus nesilaikyti tarybinių įstatymų", - buvo kalbama teisme. Šie dokumentai buvo laikomi pagrindiniu kun. Alf. SVARINSKO nusikaltimu.

Kun. Alf. SVARINSKO kaltinamąją medžiagą sudarė 17 tomų. Vienas iš čekistų kun. S. TAMKEVIČIUI prasitarė, jog jo bylą sudarys 25 tomai.

Teismo proceso metu paaiškėjo, kad beveik visi TTGKK dokumentai nepasiekdavo adresatų, bet patekdavo į KGB seifą ir būdavo pridėti prie bylos. Teismas, nagrinėdamas dokumentus, klastojo padėtį ir faktus. Pvz., esą kun. Alf. SVARINSKAS dalyvavęs kun. Leono ŠAPOKOS žudikų teisme, o dokumentuose rašęs, kad tarybiniai pareigūnai nesirūpina surasti nusikaltėlių. Bet gi apie tai TTGKK (ne vienas kun. Alf. SVARINSKAS) rašė dar prieš nusikaltėlių suradimą. Būtent, kunigų pareiškimai ir paskatino pareigūnus uolesnėms paieškoms.

"Įrodymai" apie kun. Alf. SVARINSKO ryšius su užsieniu tiesiog juokingi. Teismas neturėjo nė vieno įrodyto fakto, kad kun. Alf. SVARINSKAS perdavė dokumentus į užsienį. Kaip plg. paminėjo įvykį, kai muitinėje JAV kunigo Valdemaro CUKURO bagaže buvo rasta keletas dokumentų. Kun. CUKURAS nenurodė, iš ko jis gavęs dokumentus. To negalėjo parodyti ir kun. V. CUKURO sesuo, buvusi liudininkė, todėl į teismą buvo pakviestas kažkoks A. ZNAMENSKIS, kuris liudijo matęs, kaip kun. Alf. SVARINSKAS perdavęs dokumentus. To teismui pakako kun. Alf. SVARINSKO kaltumui įrodyti. Į kun. Alf. SVARINSKO prašymą akistatos su kun. V. CUKURU niekas rimtai nesureagavo.

Prieš keletą metų kratos metu pas kun. Alf. SVARINSKĄ buvo aštos fotokopijos Velikanovos biuletenio ir "Kontinent". Tokios pat fotokopijos rastos pas kun. Gustavą GUDANAČIŲ, - ir tai teismui jau buvo įrodymas, kad kun. Alf. SVARINSKAS platino antitarybinius leidinius.

(bus daugiau)

PABALTIEČIŲ PASITARIMAS

S.m. liepos 19 d. JAV LB pirmininko dr. Antano Butkaus iniciatyva VLIKO būstinėje, Washingtone, įvyko pasitarimas tikslu organizuoti apkaltintųjų išėmimą bendrą gynybą. Pasitarime dalyvavo lietuvių, latvių ir estų organizacijų atstovai. (Elta)

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

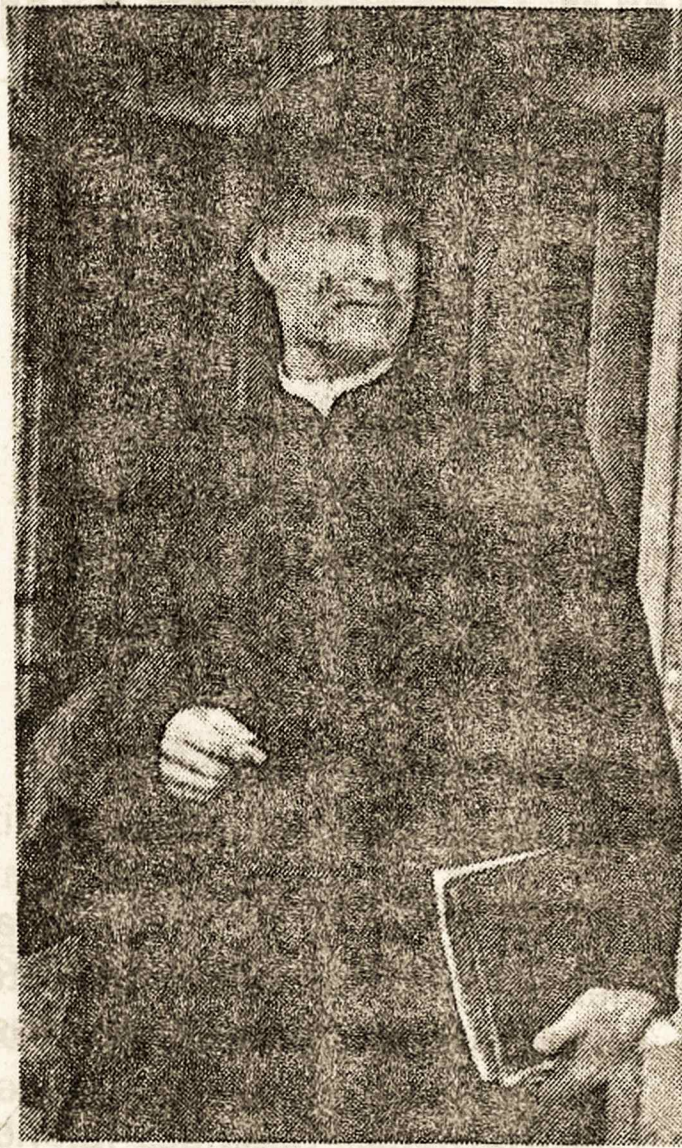
PASIŽYMĖJĘS ŽEMAITIS

Kun. N. Salduko 40 m. kunigystės proga

Iš Italijoje lietuvių, tapusių saleziečiais, nesant Lietuvoje savos gūžtos, buvo pakartotinai siunčiami dirbti į įvairias seniau įsikūrusias šv. Jono Bosko misijas. Į Kolumbijos P. Amerikoje misijas nuvyko keturi lietuviai: N. Saldukas, M. Tamošiūnas, V. Dubinskas ir St. Matutis. Šis pastarasis anksčiau buvo kitoje Pietų Amerikos valstybėje.

Kun. Nikodemus Saldukas, šiais metais švęsdamas 40 metų kunigystės ir apie pusšimtį metų gyvenimo Kolumbijoje, yra Žemaitijos sūnus. Gimęs Budviečių kaime, Žygaičių parapijoje, Tauragės apskrityje 1911 m. Baigęs penktąją gimnazijos klasę, 1930 m. kun. A. Skelčio lydymas, atvyko į Perosą – Argentina, Italijoje, ir čia mokėsi tapti saleziečiu. Tame gražiame Alpių kampelyje baigęs naujokyną ir filosofijos seminarijos kursą, 1936 m. išvyko į Kolumbiją, per kurią tęsiasi aukštieji Andų kalnai ir vandeningoji Magdalenos upė. Saleziečių amatų mokykloje Ibagės mieste jis buvo paskirtas mokytoju ir internato berniukų prižiūrėtoju. Vėliau Moskerroje, šalia sostinės Bogotos, baigė teologijos seminariją ir 1943 m. buvo įšventintas kunigu. Bet jis negalėjo vykti į Lietuvą atlaikyti savo primicijas, nes buvo karo metas.

Būdamas kunigu, jis buvo paskirtas finansiniu administratorium tenyškščiose įvairiose saleziečių mokyklose ir tose pareigose išbuvo 10 metų. Antrajam karui pasibaigus, Vokietijos stovykloje atsidūrę lietuviai pabėgėliai ieškojo savo ateities gyvenimui tinkamos šalies, kur galėtų pelnyti kasdieninį duonos kąsnį ir geresnį pragyvenimą. Kaip jautrios širdies lietuvis, kun. N. Saldukas, pilnai suprasdamas praėjusio karo audrą į vakarus atbloškusių sunkią padėtį, ryžosi jiems padėti. Tam tikslui jis suorganizavo Kolumbijoje liet. pabėgėliams remti komitetą, kuris rūpinosi jų imigravimu į tą šalį. To komiteto visur pasiekiamoji ranka ir dvasia vis buvo kun. N. Saldukas. Jis savo ištverminga valia ilgą laiką beldė į įvairias Kolumbijos ministerijų duris, prašydamas duoti lietuviams įvažiavimo vizas, nes tame

Kun. N. Saldukas

krašte iki to laiko nebuvo jokių imiė gracijos įstatymų. Tuo pačiu reikalu jis tarėsi su pačiu krašto prezidentu.

Kun. N. Salduko dėka netrukus į Kolumbiją įvažiavo ne mažas skaičius lietuvių, kurių daugumas vėliau išvyko į JAV ir Kanadą. Dabar pačioje Kolumbijoje liko mažas tautiečių skaičius ir tik tie, kurie ten geriau įsikūrė ir pasiturinčiai gyvena.

Kun. N. Saldukas vėliau buvo pakviestas vadovauti kai kurioms Kolumbijos saleziečių mokykloms ir tose pareigose vėl išbuvo kitą dešimtį metų. Tuo laikotarpiu jis užbaigė dviejų saleziečių mokyklų pradėtąją statybą. Didelis kun. Nikodemo nuopelnas yra, kad jis padėjo įkurti Ibagės mieste universitetą ir kurį laiką jame buvo agronomijos fakulteto dekanas. Saleziečių vyresnybė matydama jo gabumus finansinėje srityje, jį skyrė Medellimo saleziečių provincijos ekonomu, kuriuo jis ten išbuvo kitus 10 metų. Tuo metu kun. Saldukas išmokėjo visas saleziečių įstaigų skolas, pripirko daug žemės naujų mokyklų statybai, pastatė erdvius rekolekcijų namus ir užbaigė kitų dviejų saleziečių mokyklų statybą.

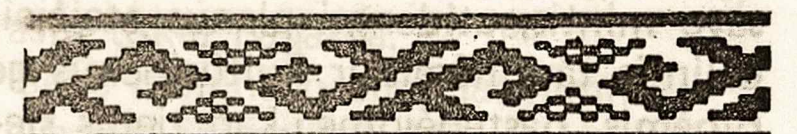
Tiek laiko ir tiek energijos įdėjęs į ten gyvento laiko darbus, pagaliau kun. Saldukas gavo kiek lengvesnes pareigas – būti saleziečių seselių kapelio-

nu Poayan mieste, kur šių metų pradžioje buvo stiprus žemės drebėjimas, sugriovęs bažnyčių ir kitų pastatų ir pareikalavęs gyvybių aukų ir sužeistųjų.

Kun. N. Saldukas, nors peržengęs septynias dešimtis metų, vis dar dirba su lietuviams ir vis dar dalyvauja jų organizacijose kaip Šalpos Fonde, kurį jis pats įkūrė, ir kitoj liet. bendruomenės veikloje. Kun. Saldukas pereitais metais atvyko Chicagon dalyvauti kun. A. Sabaliausko 50 metų kunigystės jubiliejuje, o šiais metais jis yra išrinktas atstovauti Kolumbijos lietuviams Lietuvių dienose.

Veik pusšimtį metų gyvendamas ir dirbdamas svetimoje šalyje, kun. N. Saldukas nė kiek nepamiršo gimtosios kalbos, nes ne vien nuolat bendrauja su savo tautiečiais, bet perka ir skaito lietuviškas knygas ir spaudą. Jis, suderindamas savo gilius tautinius jausmus su dideliais darbais, atliktais Kolumbijoje, tapo pasigėrėjimu saviešiams ir kolumbiečiams, kuriuos jis laiko savo antrosios tėvynės šeimos nariais. Šiais metais, minint jam kunigystės 40 metų sukaktį, linkime gausios Aukščiausiojo palaimos ir tęsimų darbų.

DRAUGAS K.A.S.

PIETŲ AMERIKOS LIETUVIAI

Argentinoje

– Rosario lietuvių bendruomenei šiemet sueina 33 metai. Per tą laiką šiai organizacijai vadovavo 12 pirmininkų, kurių 8 jau yra mirę. 1983-85 metų laikotarpiui išrinktas pirm. J. Papečkys.

– Šių metų birželio 4 mirė svarbi Argentinos lietuvių veikėja Anastazija Bagdonienė. Kilusi iš Ukmergės apskr. Argentinoje gyveno nuo 1927 metų. Ilgametė "Birutės" draugijos pirmininkė ir senelių židinio viena iš iniciatorių.

– Kitas taip pat svarbus lietuvis veikėjas Kazimieras Mankus mirė sulaukęs 77 metus amžiaus š.m. birželio 30. Jis buvo vienas iš Lietuvių Centro kūrėjų ir jo pirmininkų.

– Savo 40 metų vestuvių sukaktį paminėjo Pijus ir Uršulė Sakalauskai.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banyš Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res: 274-4886

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJŲ

(tęsinys iš praeito nr.)

V I L T I S

Li Lietuvių Jaunimo Žurnalas

Leidžia

Br. Liet. Jaunimo S-gos
"VILTIS"
Centro Valdyba

Redaktorius

P. Korsakas

Rua Lithuania, 13 – 1935 m. S. Paulo

NAUJI SPAUDOS MĒGINIMAI

Sunkūs nedarbo ir ekonominės krizės, 1929/30/31 ir 32 metai, ir nedaugeliukų nukamuotos lietuvių kolonijos, bręstančio jaunimo neatbaidė. Jis ir sunkiose dienose troško vienybės, burtis prie visuomeniško darbo, organizotis, pamilti lietuvišką spausdintą žodį. Iš pereitų čia spausdinamų aprašymų apie jaunimo veržimąsi turėti savo spaudą, kurioje galėtų išreikšti savo mintis, atidengti planus ateičiai, dalintis tautinėmis ir kultūrinėmis gėrybėmis, pastebėjome, kad tiems siekiams vykdyti entuziastų nestigo. Ne avantiuriniais žygiais juos traukė prie rizikingo spaudos kūrimo, bet noras sujungti, spausdintu žodžiu, šio krašto platybėse išsklaidytus lietuvius. Ne visiems, žinoma, pavyko atsiekti geidžiamo tikslo, ir kelyje suklupo. Jų vieton stėjo kiti ir pabertą pirmūnų, – Brazilijos Lietuvis, Jaunųjų Žiedo, Lietuvis Brazilijoj, Širšės, Naujienu ir kt., – sėklą bandė atgaivinti dar su didesniu ryžtingumu paruoštai dirvai didesnės šilumos priduoti.

Po kelių metų medžiaginio ir dvasinio vegetavimo, kraštas pradėjo rodyti savo gyvumą, o su juo gėrėti ėmė ir mūsų padėtis, duodama jaunimui naują postūmį ką nors veikti, o nestovėti vietoje, nerūdyti, nenykti dvasiniai.

Pirmieji kūrimosi metai lietuviams buvo sunkūs visais atžvilgiais, tačiau netrūko jaunimui, (o tada juk visi lietuviai ateiviai buvo jaunuoliai), visais galimais būdais veržtis į priekį, organizotis, gyventi visuomenišku gyvenimu. Bet kaip vieniems su kitais užmegsti ryšius, sueiti į kontaktą, į platesnę pažintis, jei neturėta savų namų – salių, ar kitokių užėigų, kur galėtų susirinkti didesnis lietuvių skaičius? Tęsimas buvo iš Lietuvos ativežtas paprotis, – sekmadienišiais rink-

tis bažnyčion ne tiek dėl pamaldumo, kiek dėl to, kad sutikus pažįstamus, su jais praleisti liuosas valandas, pasitarti, užmegzti naujas pažintis. Šv. Antano bažnyčia, Canindės rajone, ir Luz sodas, prie Luz stoties, tai buvo vienintelės ir pagrindinės lietuvių susi-

Šv. Cecelijos choro vedėjas
Muzikas Stasys Krašauskas,

"Vilties" choras, trečias iš eilės J. Stankūnas, kons. P. Mačiulis ir Valerijus Godliauskas.

tikimo vietas, kuriose buvo sprendžiamai įvairūs kultūriniai, visuomeniniai ir religiniai lietuvių dabarties ir rytojaus reikalai. Tuose "susirinkimuose", tose vietovėse gimė ir gyveniman atėjo mokyklų steigimas, spaudos leidimas, parapijos kūrimas ir organizacijų užuomazgos.

Atvykus Brazilijon kunigui, buvo pradėta organizuoti lietuvių katalikų bendruomenė, kurios tikslas buvo, – padėti savam kunigui, tarnaujančiam lietuviams bažnytiniuose reikaluose. O atlikti religines pareigas bažnyčioje be lietuviškos giesmės, atrodytų ne visiškai pilnas tikinčiųjų susikaupimas išreikšti religinius jausmus. Greta kunigo, reikėjo choro, kuris buvo sudarytas būrelio giesmių mėgėjų ir pavadintas "Šventos Cecelijos" vardu. Choriui nekurį laiką vadovavo tik ką iš Lietuvos atvykęs muzikas Stasys Krašauskas ir Telesforas Mažeika. Choras su lietuviškomis giesmėmis aptarnaudavo bažnyčią ir dar suruošdavo viešus parengimus su lietuviška daina. Dainininkų būrelis didėjo nariais ir nebesitenkino vien bažnytiniais aptarnavimais ir būti priklausomi nuo kunigo, kuris vis labiau kišosi į choro vidaus reikalus. Atvykus kun. B. Sūgintui, choristai nutarė atsipalaiduoti nuo dvasiškos priežiūros ir savarankiškai veikti.

Iš "Cecelijos" choro, pagaliau, susiorganizavo Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga "Viltis", kurios pirmuoju pirmininku buvo išrinktas Valerijus Godliauskas. Tai buvo 1932 metai. "Viltis" atsiskyrusi nuo parapijos priklausomybės, plėtėsi nariais, organizavo kituose rajonuose savo skyrius, ir stiprėjo ekonominiai. Gyvendami to-

Halina Mošinskienė

PENKIOS DIENOS IZRAELIO KIBUCE

“Kibucas” yra mūsų namai. Ar kas gali paaiškinti kas yra namai? Tai vaizdas dabarties ir praeities atsiminimų, mūsų nuosavybė ir bazė maištui, būdas gyvenimo, su kuriuo mes kovojame.

Tie, kurie nutarė įsijungti į kibucą, prisimena tą savo sprendimą kaip didelį gyvenimo posūkį. Daugelis mūsų neprivalėjo daryti to sprendimo, nes mes esame čia gimę. Mums kibucas visuomet buvo namai, gyvenimo būdas, sukurtas mūsų tėvų, pasaulis, kurį mes ir atmetam, ir priimam, kurį norime pakeisti ir iš naujo sukurti.

Šių dienų kibucas yra sąmoninga bendruomenė, kuri įpareigoja gyventi pagal nustatytus principus, atsižvelgiant į žmogaus gyvenimo poreikius.

Kibucas yra pirmiausia kūrinys šimto tūkstančių žmonių, realybė ir svajonė su šaknimis praeityje ir tikėjimu į ateitį” (Muki Tsur, Kibbutz Ein Gev.).

Pirmasis kibucas

Atvykus Izraelin, man labai rūpėjo susipažinti su gyvenimu kibucuose. Tai yra kolektyviniai arba kooperatyviniai ūkiai, kuriuose gyvena šimtas tūkstančių žmonių. Pirmasis toks ūkis — kibucas Daganja Alef įsteigtas 1909 m. Bet Gordon prie Galilėjos ežero. Čia, Jordano slėnyje, pėlkynuose tarp gyvačių, uodų ir kt. šliužų, maliarijos grėsmėje įsikūrė keletas šeimų, pasistatė palapines ir pačiomis primityviausiomis priemonėmis ėmė dirbti žemę. Kaptukas, kastuvai, grėblis, kirvis ir žmogaus rankos, o svarbiausia — nuosavos žemės troškimas, nuosavo židinio ilgesys po tūkstante metinio klajojimo buvo didžiausia paskata.

Šį kibucą lankydami apžiūrėjome nedidelį, bet labai rūpestingai sutvarkytą muzėjų. Čia galima susidaryti vaizdą nuo ko pradėta ir kas pasiekta per tuos dešimtmečius pionierių ryžto ir entuziazmo. Čia medžių pavėsyje moderniai įrengti gyvenamieji pastatai, mokykla, aikštelės vaikams, as

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

kioje padėtyje, sumanė turėti savo oiganą, — leisti jaunimui skiriamą mėnesinį žurnalą, vardu “Viltis”. Nors jie sakėsi gyveną savo pastangomis ir iš niekur jokių pašalpų negauną, bet artimi ryšiai su konsulatu, to nepatvirtina. “Vilties” žurnalo redakcija net buvo patalpinta konsulate, — rua Aureliano Coutinho.

Straipsnio autorė
Mok. Halina Mošinskienė

faltuoti takeliai apsodinti dekoratyviniais krūmais ir visur gėlės.

“Sėklų aruode”

Mano draugei Sarai iš anksto susitarus, apsistojome Beit Zera (“Sėklų aruode”) kibuce prie Jordano upės. Mus pasitiko ir labai nuoširdžiai priėmė našlė Chaja Arad. Ji mus apgyvendino savo kukliame, bet labai patogiam bute. Ji kilusi iš Panevėžio ir dar prieš II D. karą atvykusi su vyri į šį kibucą. Jau gerokai prisiūsi lietuviškai, tai kalbėjomės vokiškai. Jos du sūnūs — jauni, gražūs vyrai žuvo kare su arabais. Vyras — smuikininkas, kompozitorius ir poetas mirė širdies priepuoliu tuoj po sūnų žuvimo. Mes stebėjomės tos smulktės moters energija ir gyvastingumu. Baigusi universitetą — semitologijos skyrių, puikiai žino semitų tautų istoriją, dabar dirba kibuco bibliotekoje, padeda visuose bendruomenės reikaluose, vis kažkur skuba, visur suspėja. Vyriausias sūnus gyvena ten pat netoliese su šeima. Butas turi vėsintuvą, nes čia vasaros panašios

savo karštesniais kaip tropikuose, tik mažai lyja. Namuose — pianinas, spalvota televizija, didelė asmeninė biblioteka ir visi patogumai. Tokią ar panašią aplinką radome ir kitus naujus pažįstamus lankydami.

Sveiki, atvykę.

Kai atvykome, buvo jau pavakarys. Šeiminkė paragino skubėti į valgyklą vakarienei. Pakelyje susitikome jos kaimyną Danielių — jis į mus prabilo lietuviškai: “Sveiki atvykę iš Brazilijos panevėžiečiai. Jis dar nepamiršęs lietuvių kalbos, studijavęs Dotnuvoje agronomiją.

Įėjus į erdvią valgyklą buvau nustebinta. Didžiulėje salėje šventiškai padengti stalai, gėlėmis ir degančiomis žvakėmis papuošti. Senos pakilime mikrofonai, ant sienos didžiulėmis raidėmis spindi hebraiškas įrašas “JERUSHALAIM”. Patekome į metinę Jeruzalės sukaktį, kai 1967 m. birželio mėn. Jeruzalė buvo sujungta ir paskelbta Izraelio sostine.

Visiems susėdus prie išilginių stalių, pirmiausia tos šventės vadovas mus pasveikino lietuviškai, o jauna daili panelė pranešė angliškai: “Turime savo tarpe brangius svečius lietuvius, atvykusius pas mus paviešėti”. Gausus plojimas. Aš jaudinausi — neįprasta tokia pagarba.

Sekė meninė programa: himnas, skaitymai ir maldos. Viskas hebraiškai. Choras padainavo keleta dainų, diriguojant jaunutei muzikos mokytojai. Keletas porų pašoko vieną kitą tradicinį šokį. Po to visi skubėjo valgyti, nes buvo jau “shabbat” vakaras.

Po vakarienės prie mūsų spaudėsi senyvi vyrai ir moterys, kalbino lietuviškai, patys prisistatydami — iš Kybartų, Marijampolės, Vieksnių, Panevėžio... Štai dr. Abraomas Alperovičius prisimena mano a.a. tėvelį dr.

AUTO BORRACHARIA

**SOB NOVA
DIREÇÃO**

A. J. Kublickas

CONCERTOS EM GERAL...

**VENDAS DE: PNEUS NOVOS, RECAUCHUTADOS E USADOS.
CÂMERAS NOVAS E USADAS.**

CARGAS DE BATERÍAS, SOLUÇÃO, ETC.

Rua Tamuanas, 8 — (Esquina com a Av. Zelina) — São Paulo - Brasil

Didžiulį. Inž. Chackelis Kaunatoris iš Panevėžio baigęs žemės ūkio akademiją Dotnuvoje. Senutė spaudžia man ranką ir sako: "Aš pamiršau lietuviškai, bet atsimenu dainelę: "Reik žinoti ir mokėti, kaip mergytę pamylėt..."

Gyvenimo išvagoti veidai man šypsoji, ir tiek jaukios šilumos aplinkoje, kaip tegali būti vienoje didžiulėje šeimoje. Tą šeimą ir sudaro 850 šio ki-buvo gyventojų.

Modernūs įrengimai

Čia viešėdami aplankėme ir apžiūrėjome visą kibucą. Jie turi čia stambų ir modernų plastmasės gamybos fabriką, kuris gamina baldus, dėžes, indus, fonografams kasetes ne vien savoj kraštui, bet ir eksportui. Be to, turi stambų karvių ūkį. 25% savo pajamų atiduoda valdžios išdui. Netoliese kitame kibuce turi didelę vaisių konservavimo gamybą, ypač finikų-datulių. Trečiame kibuce paruošiamas gyvuliams pašaras. Dirba dideli triukšmingi malūnai, viskas daroma su elektronine skaitytuvų pagalba. Dirba jauni žmonės, baigę mokslus daugiausia Š. Amerikoje. Visi kalba puikiai angliškai. Susisieki-mas visur automobiliais.

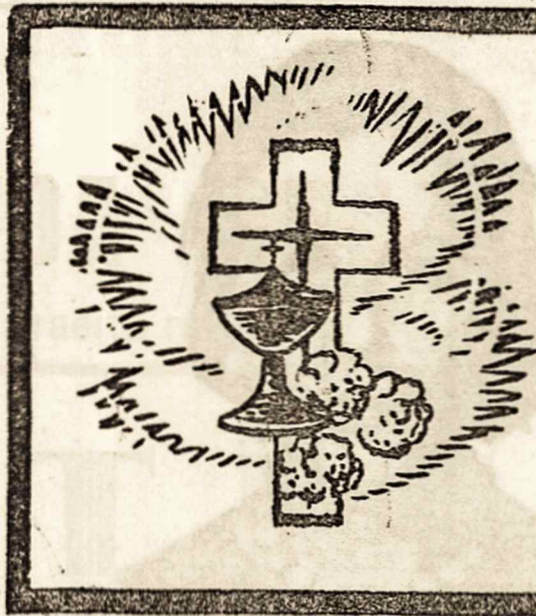
Visur pavyzdinga tvarka ir švara. Valgyklos katilinės iš tolo blizga. Indus plauna ir džiovinama mašinos, žmonėms tenka juos tik paskirstyti ir patvarkyti sales. Yra nuolatinė priežiūra, kuri tenka vyresnio amžiaus žmonėms. Kibucas turi vyriausią savo komitetą, tvarkantį visus reikalus ir darbo paskirstymą. Dirba prityrę ir rimti žmonės. Čia yra labai svarbi ir higienos priežiūra, nėra trūkumo nei vandens, nei švie-sos.

Vaikų priežiūra

Vaikai nuo pat mažens gyvena atskirai nuo tėvų ir tik penktadienio vakarą, kai prasideda "Shabbat", tėvai juos pasiima į namus pas save ir drauge praleidžia šeštadienį bei sekmadienį. Vaikų priežiūra yra ypatinga: pradėdant lopšeliu bei darželiu, kur dieną naktį budi prityrusios slaugės, ir baigiant 11-12 m. amžiaus vaikais. Kambariai švarūs, erd-vūs, gerai vėdinami. Sienos dekoruotos, pritaikyti ir dailūs baldukai, lovytės, žaislai. Kiekvienas turi savo numerį, sa-vo spintelę.

Vyresnieji, jau gimnazistai, turi sa-vo bendrabučius, gimnaziją; laisvalai-kiu padeda įvairiuose darbuose. Čia visi dirba ir visiems darbo užtenka.

Lietuvio Viktoro Lukavičiaus
RESTORANAS VITUS
Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espirito Santo, 118 Tel.441-6846
SÃO CAETANO DO SUL

METINĖS MIŠIOS

už **JURGI GOLSKĮ** ir **KAZĮ PRANAITĮ**
bus atlaikytos rugsėjo 11 d. 16 val. šv. Kazi-
miero parapijos salėje.

Giminės ir pažįstami prašomi gausiai daly-
vauti.

Atvyksta iš Anglijos, Švedijos ir kt. kraštų jaunimas praleisti atostogų. Jie įsijungia į bendruomenę, sėdasi su vi-sais prie bendro stalo, gauna nemo-kamai maistą, butą dar vieną kitą pi-nigėlį už darbą, drauge linksminasi, pramoksta hebrajų kalbos. Tokiu bū-du jaunimas paruošiamas gyvenimui bendruomenėje.

Speciali popietė

Mums buvo suruošta speciali popie-tė, kuri buvo paskelbta kibuco prane-šimuose: "Ruošiama popietė neju-nesnių kaip 60 m. amžiaus svečiams iš Lietuvos pagerbti". Susirinko pora dešimčių žmonių. Apdovanojo mus, dalijosi prisiminimais, jautriai minėda-mi savo jaunystės dienas Lietuvoje, gimnazijos laikus, draugus ir tėvų ka-pus. Patyrėme daug nuoširdumo ir pagarbos lietuviams, neišgirdome nė vieno priekaišto, Praeitį palikome švie-sos apgaubtą. Kaip vienas senukas pa-sakė: "Kai aš sakau Maironio eilėraš-tį, jaučiu tėvynės kvapą. Lietuvos miš-
kų kvapą..." ir drebančia ranka nu-
braukė ašarą...

Beit Zera praleistos dienos mudviem su vyru liko kaip nuostabus sapnas ar "pasaka", kuri jau liko praeityje.

Tėviškes žiburiai

SKAITYTOJAI RAŠO...

AUŠROS STOVYKLA – KANADA

LABAS visiems Brazilijoj. Pirmiau-sia noriu pasveikinti mūsų jaunimą, kuris tikriausia nekantriai laukia žinių iš kongreso. Šis kongresas, kitaip ne-gu ankstyvesni, kurių rezoliucijos bū-davo daugiau "filozofiškos" ir nevisai praktiškos, norėjo svarstyti konkre-čias kiekvieno krašto problemas, kaip jos prisistato tuose kraštuose. Buvo svarstyta lietuvių kalbos nevartojimo problema, jaunimo menkas dalyvavi-mas lietuviškose organizacijose ir an-sambliuose. Visa tai gerai išstudijuota ir ant popieriaus užfiksuota. Dabar

tik reikia praktikoje įgyventi.

Čia visi nori mums padėti. Nauja Jaunimo Sąjungos valdyba nebus Či-kagoj, bet yra iš Los Angeles ir nori dirbti. Nauja valdyba nori palaikyti glaudesnius ryšius su kitų kraštų val-dybomis, pažinti jų darbus ir proble-mas. Iš mūsų pusės prašėme daugiau pagalbos ir taip pat, kad kasmet pa-siųstų veikėjų kaip Arvydą Žigą ar Ramutę Kemėžaitę. Mums reikia nau-jų idėjų ir asmenų, su kuriais galėtu-me kartu galvoti ir planuoti. Vistik neturime pamiršti, kad mes turime žinoti labiau nei kiti, kokios yra mū-sų problemos. Kiti mums gali padėti, bet yra mūsų užduotis jas išspręsti.

Nauja BLJS-gos valdyba turės daug darbo. Mūsų jaunimas tai turi žinoti. Jaunimo Sąjungos veiklos gairės bus pristatytos kongreso atstovų, ir mes, kaip ir visas jaunimas, turėsime įsipa-reigoti kaip galint daugiau tuos tiks-lus įgyvendinti.

Baigiant noriu padėkoti visiems, kurie mums padėjo ir kurie tepade-da čia ir Brazilijoj. Noriu pasveikinti visus draugus, kuriuos palikau Brazi-lijoj ir kurių gal ilgesnį laiką nematy-siu.

Iki pasimatymo visiems.

Markus Lipas

II LIETUVIŲ DIENŲ ĮSPŪDŽIAI

Rašyti apie įspūdžius patirtus per VI PLB-nės Seimą ir per II Pasaulio Lietuvių Dienas neužtenka kelių eilu-čių. Reikėtų, kad kiekvienas iš atsto-vų parašytų savo įspūdžius ir perduo-ti visai kolonijai. Tik tada galėtų visi susidaryti nors ir menką bendrą vaiz-dą apie mūsų išeivijos reikalus ir kaip yra veikama kitose lietuvių kolonijo-se.

Visi žinome, kad Čikaga yra lietu-viško veikimo centras. Netikėjome, kad tokia didelė masė lietuvių iš viso

PARDUODAMAS

vertingas sieninis
LIETUVOS ŽEMĖLAPIS

dydis: 80 x 60 cm

Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

pasaulio, ypač iš visų Amerikos kam-
bų suvažiuos į tuos renginius. Per tas
dienas tikrai jautėmės lietuviais, gyve-
nome lietuviškoj dvasioj ir vienintelė
kalba, kurią girdėjome ir kurią varto-
jome, tai buvo mūsų gimtoji kalba.

Viena mintis mus slėgė. Kaip būtų
gerai, kad tą didelę progą, kurią mes
turėjome: dalyvauti ir gėrėtis tokiais
reikšmingais lietuvybei renginiais, galė-
tų pasinaudoti ir visi kiti mūsų kolo-
nijos lietuviai, ypač tie, kurie yra abeji-
ngi mūsų lietuvybės išlaikymui, arba
tie, kurie mano, kad neapsimoka už
ją kovoti.

II Pasaulio Lietuvių Dienos parodė,
kad lietuvybė išėivijoj yra gyva. Tūk-
stančiai lietuvių rūpinasi lietuvybės iš-
laikymu, veikia įvairiausiuose lietuviš-
kuose baruose, kovoja už Lietuvos Ne-
priklausomybės atstatymą. Ties masinis
lietuvių susibūrimas labai aiškiai mums
parodė, kad nesame vieni. Tūkstančiai
lietuvių, nuo eilinių iki aukšto mokslo
žmonių, kur jie bebūtų veikia ir kovo-
ja už tuos pačius idealus, už lietuvy-
bės išlaikymą ir laisvą Lietuvą.

Daug ką patyrėme, nemažai išmoko-
me. Turėjome progos išreikšti mūsų
problemas, mūsų pageidavimus.

Nors ne visi, bet daug kas Seime
suprato mūsų skirtingas ir sunkias są-
lygas lietuvybės išlaikymo darbe. Tiki-
mės, kad PLB galės mums padėti, ir
kad mūsų dalyvavimas Seime bus nau-
dingas ne tik BLB-nei, bet ir visai mū-
sų kolonijai.

Galim pasidžiaugti, kad Seime mū-
sų kraštą atstovavo ne tik BLB-nės
Tarybos ir Valdybos nariai: Jonas Ta-
tarūnas, prel. Pijus Ragažinskas ir Jo-
nas Šermukšnis, bet ir Lietuvių Sąjun-
gos Brazilijoj pirmininkas Aleksandras
Bumblis ir jos Revizijos Komisijos na-
rys Jonas Bratkauskas. Dalyvavo taip
pat ir šv. Juozapo Katalikų Bendruo-
menės valdybos narė Magdalena Vinkš-
naitienė. Kiti mūsų krašto atstovai
buvo BLB-nės nariai Henrikas Valavi-
čius ir Aleksas Vinkšnaitis.

Pasibaigus renginiams atstovai išsis-
kirstė. Grupė, kurią sudarė Jonas ir
Vera Tatarūnai, Aleksandras ir Mary-
tė Bumbliai ir Jonas Bratkauskas, ap-

lankė Torontą, kur dalyvavo V. PLBK
jaunimo priėmimo ir gegužinėj.

Paskui nuskrudome į Floridą, į St. Pe-
tersburg Beach miestą, kur apsistojom
pas Tony ir Geny Dirsius RUSS-MA-
RY motely. Iš ten grupė aplankė Los
Angeles, S. Francisco, Las Vegas,
New York ir Washingtono miestus.

New Yorke aplankėm Lietuvos kon-
sulą Anicetą Šimutį, kurio buvome
maloniai priimti. Washingtone aplan-
kėm Lietuvos atstovybę. Tai yra ke-
turių aukštų gražus pastatas, kur su-
lig tarptautinės teisės/Direito Interna-
cional/ yra skaitoma laisvos Lietuvos
teritorija. Dr. Stasys Bačkis su žmona
maloniai mums aprodė atstovybės rū-
mus. Dr. Stasys Bačkis yra visateisis
nepriklausomos Lietuvos atstovas, da-
lyvauja lygiai su kitų kraštų diploma-
tais Baltųjų Rūmų priėmimuose ir at-
stovauja visuose diplomatinės sluoks-
niuose. Dar aplankėme Washingtone
gražią Šiluvos koplyčią, kur randasi
Nekalto Prasidėjimo tautinėje švento-
vėje.

— J. Tatarūnas

MŪSŲ MIRUSIEJI

Mirties angelas vis dažniau aplanko
mūsų koloniją ir retina mūsų veikėjų
ir ML skaitytojų gretas.

MŪSŲ MIRUSIEJI

PRANAS ŠUKYS

rugp. 24 dieną buvo rastas negyvas
savo namuose. Nuomininkai nematyda-
mi namų šeimininko ir užuosdami bai-
sų kvapą einantį iš buto, pašaukė po-

liciją ir, išlaužus duris, rado ant sofos
sustingusį kūną jau kelias dienas po
mirties. Atrodo, kad mirtis buvo stai-
gi.

Velionis buvo kilęs iš Utenos apylin-
kės. Gimė 1908 m. balandžio 10 d.
Su šeima Brazilijon atvyko 1927 m. į
ir kelis metus dirbo kavos plantacijoje.
Ilgą laiką gyveno Rio de Janeiro, kur
bendravo su lietuviais. Daug metų gy-
veno V. Beloje, kur ir mirė. Dribo kaip
kepėjas ir vėliau Antartikoje kaip Ele-
trotechnikas.

A.a. Pranas Šukys buvo gyvus ir
veiklus kolonijos veikėjas. Nebuvo nė
vieno minėjimo ar parengimo, kuria-
me nedalyvautų. Kol dar galėjo, tai
važiuodavo net į užsienį dalyvauti kon-
gresuose ar parengimuose. Čia taip pat
lydėdavo apsirodymuose mūsų šokėjus
ir dainininkus. Velionis mėgo lietuviš-
ką spaudą ir ją rėmė. Buvo aktyvus
BLB-nės narys mokantis nario mokes-
tį.

Pranas Šukys buvo pašarvotas V.
Zelinoje ir palaidotas šv. Petro kapinė-
se V. Beloje. Paliko brolių Vinčą su šei-
ma gyvenantį S. Roque, seserį Oną
Valenskiene su šeima, brolių vaikų ir se-
erėnų.

7-tos dienos Mišios buvo rugp. 31
12 val. V. Zelinos bažnyčioje.

Ilsėkis ramybėje, Lietuvos sūnau,
šioje svetingoje žemėje.

MŪSŲ LIGONIAI

KAP. JUOZAS ČIUVINSKAS pra-
eitam sekmadieniui buvo užprašęs pa-
dėkos mišias 84 gimtadienio proga.
Deja tose mišiose negalėjo dalyvauti,
dėl to kad kelias dienas anksčiau bu-
vo paguldytas į Hospital das Clini-
cas su širdies problema. ML bendra-
darbiui linkime greit pasveikti ir grįž-
ti namo.

SOFIJA KAUSINIENĖ, gyvenanti
netoli kap. J. Čiuvinso sunkiai ser-
ga. Ji yra gan senyvo amžiaus. Kun.
P. Rukšys ją aplankė ir suteikė ligo-
nių Sakramentus.

KUN. PRANAS GAVĖNAS turėjo
grįžti iš Caraguatubos, bet likosi
dar savaitei, nes gavęs dizidrataciją,
turi gydytis.

SHELL
AUTO-POSTO
GUARUJA
ALGIRDAS SLIESORAITIS
Savininkas
Av. Puglisi, 550
(Esq. da Rua Buenos Aires)
GUARUJÁ Fone 86-6789

PARDUODAME
automobiliams
SKYDELIUS su grandinėle raktams LIPINĖLIUS — adesivos
Chaveiro com emblema Vytis e bandeira
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

MŪSŲ ŽINIOS

Rugsėjo 11 dienos minėjime Moo-koje šalia pamaldų ir kultūrinės programos pasirodys savo paišniais ir jaunieji lietuviukai paišybos mėgėjai. Kviečiami visi ta proga pasirodyti savo menu. Paišiniai priimami šv. Kazimiero parapijoje ir jie bus išstatyti Tautos Dienos minėjimo proga.

Jaunųjų menininkų amžius iki 18 metų, paišinių tema – kas nors surišta su Lietuva, lietuviais ir lietuvių tradicijomis, pasakomis, menu.

Tai pirmas bandymas susipažinimas su vaikais ir jaunimu, kurie domisi paišyba, kuriems patinka paišyti. Duokime todėl progos jiems pasirodyti.

Šią pirmą parodėlę globoja ir organizuoja BL Bendruomenė.

SEKMINGI NEMUNO PIETŪS

Praeitą sekmadienį, rugp. 28 d. puikiai pasisekė Nemuno suruošti pietūs su mūsų bičiulių ir lietuvių kolonijos pagalba. Nemunas paskutiniu laiku yra išvystęs didelę socialinę veiklą kolonijoje. Šį kartą šis nuostabus jaunimas surengė puikius pietus Sąjungos rūmuose. Tai tipiškas lietuvių subuvimas pradedant nuo lietuviškų valgių, kuriuos parengė patys nemuniečiai ir jų mamytės, naminis krupnikas ir lietuviška muzika bei šokiai, kuriems grojo akordeonu Klaudijus Butkus.

Pietų pasisekimą tvirtina ir tai, kad salė buvo pilnutėlė, taip kad nebuvo daugiau vietų prie stalų. Daug kas linksmoj ir sportiškoj nuotaikoj valgė "amerikoniškai" – stačiom. Nemuniečiai, apsirengę tautiniais rūbais, mandagiai visiems patarnavo. Buvo maža loterija ir buvo premijuoti keli pakvietimų bilietai. Nemunas atliko trumpą meninę programą, o paskui svečiai šoko ir dainavo.

Nemunas ypatingai dėkoja Sąjungos valdybai ir nariams pirmiausia už patalpas ir taip pat už gausų dalyvavimą. Ačiū tėvams ir jaunimui už skanių valgių parengimą. Ypatinga padėka poniai Onai Popic "Nemuno Mamytei".

Nauja įdomybė, tai buvo po pietų servuoti ledai. Ta "BŪK ŠALTAS" ledų krautuvės bičiulių dovana. Neužilgo nemuniečiai Balta, Maurytis ir Ditinaitė atidarys V. Zelinoj, ant Barão do Pirai gatvės ledų krautuvę.

Nemuno veiklos kalendorius: rugsėjo 25 d. "Dominghæira" – gegužinė šv. Kazimiero parapijos salėj nuo 18 val. iki 23 val. Spalio mėn. PIRMA, ŠEŠTADIENIŠKIAI Šokių Sąjungoj nuo 22 iki 04 val.

Šio "ML" numerio
GARBĖS LEIDĖJA
EUGENIJA ŠLEPETIENĖ

vyro ZIGMO ŠLEPEČIO mirties metinės proga (rugs. 3 d.)
Širdingai dėkojame ML skaitytojai už paramą spaudai ir pagarbiai prisimename a.a. Zigmą Šlepetį.

Administracija

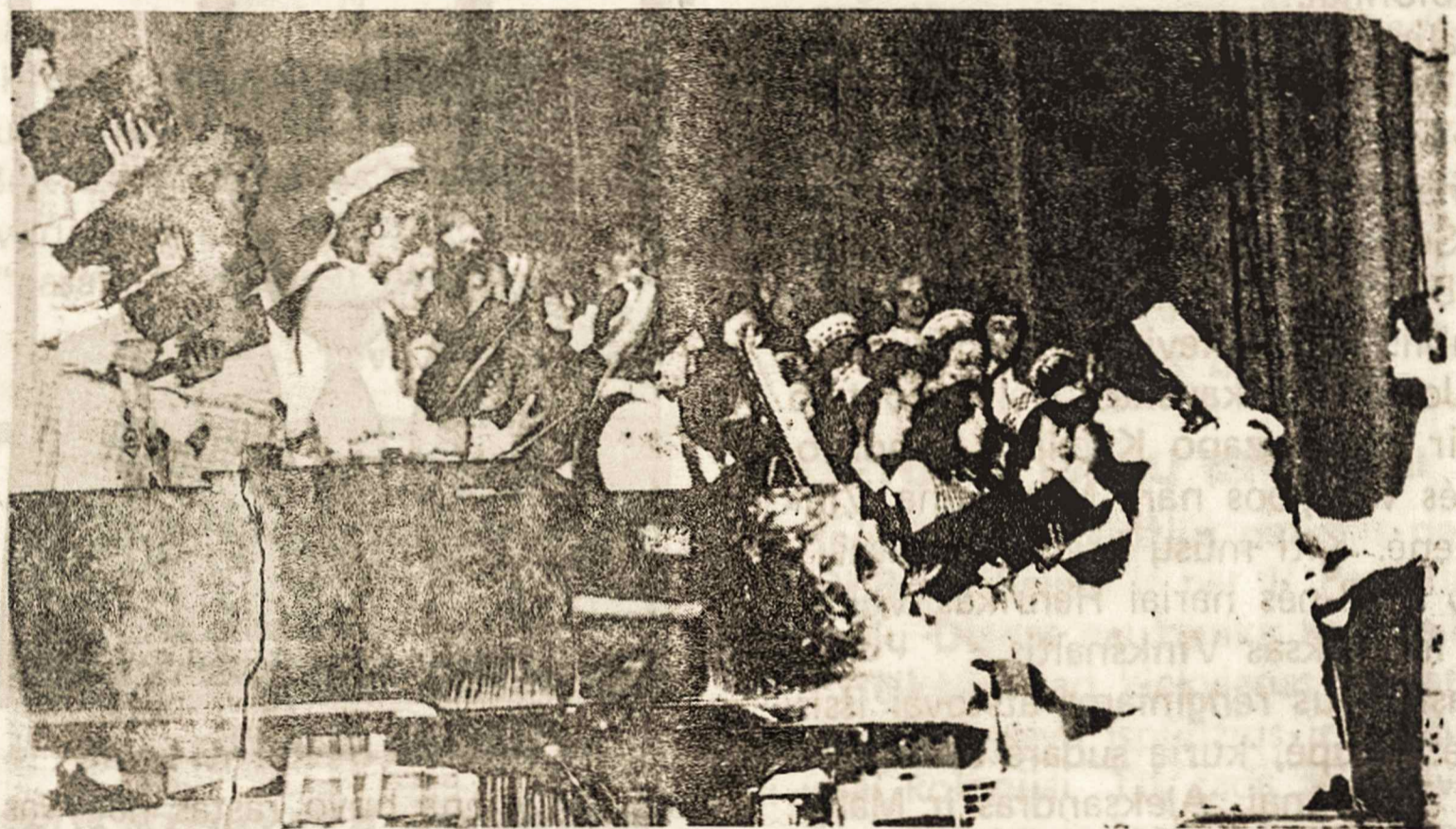
DIDŽIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

TAUTOS ŠVENTĖ
ŠILINĖ
RUGSĖJO
11

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

16,00 valanda

VOLUNGĖS CHORAS smarkiai repetuoja ir dalyvaus Tautos Šventės minėjime ir Šiluvos atlaiduose rugsėjo 11 dieną Šv. Kazimiero parapijoje.

DĖMESIO!

IMPORTANTE

Os Atstovai que voltaram do V Congresso Mundial da Juventude Litwana (V. P. J. K.), convida todos os jovens para a reunião que se realizará no dia 24 de setembro de 1983, às 15:00 horas, na Paróquia São Casimiro, para a apresentação dos assun-

tos do Congresso.

A presença de todos os jovens é indispensável, pois, são nossas necessidades, somos da mesma colônia e a nossa realidade é a mesma.

Até lá. Obrigada

Irena Martinaitytė

**BE LIETUVIŠKOS SPAUDOS
NEBUS SAMONINGOS TAUTOS!**